

מפאול המלאך

אל

ט מ ו ת י :

א א מפאול מלאך ישוע המשיח כפי
מצנת אלהים מושיענו ואדני
2 ישוע המשיח תוחלתנו : אל טמותי בני באמונה
חן חסד ושלום מאלהים אבינו וישוע המשיח
3 אדגנו : כאשר התחננתו אליה לשבת באפס
בלכתי למקדנא למען תגיד לאחדים לבל ולמדו
4 לקח אחר : ולבל וקשיבו לדברי-הקל ותולדות
אין קץ העשות שאלות ממבנה אלהים אשר
ה באמונה : ותכלית המצוה אהבה בבר-לבב
6 ומדע טוב ואמונה בלי חנפה : ומאלה סרו
7 אחדים ויפנו אחרי הקל : ויחפצו להיות מלמדי
תורה ולא הבינו מה-ידברו ועל-מה-יתחזקו :
8 וידענו כי התורה טובה אם תדנה לאיש פתורה :
9 בהודע זאת כי לא לצדיק הושמה התורה כי
אם-לבני-בליעל ולסדרים לרשעים לזוממים
ולמתללים למרצחי אבות ומרצחי אמות להרגי-
י איש : לזנים לשקבי זכר לזנבי אנשים לזנבים
לנשבעי שקר ואם דבר אחר אשר על-לקח נבון :
11 כבשורת כבוד אלהים מבורך אשר הפקדה אלי :
12 ואודרה לאדגנו ישוע המשיח מגברי כי חשבני
לנאמן

א אל טמותי א ב CAP. 1. 2.

לנאמן שמני בעבודה : אשר הייתי מלפנים 18
מגדף ורדף ורע ורחמתי על-כי עשיתי בשגגה בלי
אמונה : ניותר חן אדלגנו מאד באמונה ואהבה 14
אשר בגשוע המשיח : נאמן הדבר ושנה לכל-טו
מקח כי בא ישוע המשיח לארץ להושיע את-
החטאים אשר אני לראש להם : ועל-זאת 16
רחמתי להראות ישוע המשיח ראשונה בי את-
כל-ארץ-אפים לדמות העתידים המאמינים בו
לחיי עולמים : ולמלך עולמים בלי שחת אשר 17
לא יראה לאלהים חכם לבדו כבוד והדר לעולמי
עולמים אמן : את-המצנה הזאת אפקיד בידך 18
טמותי בני בגבואות אשר קדמו לה למען תלחם
בהן מלחמה טובה : להיות לה אמונה ומדע 19
טוב אשר מאסו בו אנשים וישברו על-אמונה :
ומהם הימן נאלכסנדר אשר נתתי אתם אל-כ
השטן להוקדם לבלתי נדף :

ואתחנן לעשות בראשית כל תחנונים ב א

תפלות בקשות ותודות בעד כל-אנשים : בעד 2
מלכים וכל-המשלים לעבור עלינו חיי שלמה
ושקט בכל-יראת-אלהים ויושר : כי היא טובה 3
ונרצה בעיני אלהים מושיענו : הקפץ להנשע 4
כל-אנשים ולבוא אל דעת האמת : כי אלה 5
אחד ואיש-בינים אחד בין אלהים ובין אנשים
איש ישוע המשיח : אשר נתן את-נפשו 6
לפדות כל לעדות בעתותיו : ולה פקדתי לקרא 7
ומלאך את-האמת אנכי מדבר במשיח לא אכזב
מלמד הגוים באמונה ואמת : ואחפץ כי ותפללו 8
אנשים בכל-מקום לשאת ידים קדש בלי חרון
ותוכחה : וכמו-כן גשים תתהדרנה בלבוש 9
הדר בבשר פנים ותבונה לא בקשרים וזקב
ופנינים

ב א סגור

י ופגונים ולבושים יקרים : כי אם-פגאנה לנשים
 11 המגידות וראת אלהים במעשים טובים : בדמיה
 12 תלמוד אשה בכל-משמעת : ולא אגיה לאשה
 ללמד ולהתנשא על-איש כי אם-להיות בדמיה :
 13 14 כי בראשונה נוצר אדם ואחר-כך חנה : ואדם
 טו לא נשא כי אם-האשה בהנשאה עברה : ותושע
 בלדתה אם תעמודנה באמונה ואהבה וקדש עם
 תבונה :

א ג נאמן הדבר איש כי יבקש פקדה את-
 2 מעשה טוב הוא מתאנה : ולפקיד להיות
 בלי מום בעל אשה אחת לא שכור ונבון והדר
 3 אהב גרים נכון ללמד : לא סבא לא מקרה
 לא בצע בצע פי אם-ענו לא איש-מריב ולא
 4 אהב קסף : משל טוב בביתו את-בניו שם
 ה תחתיו בכל-יושר : ואם לא ידע איש להתנשא
 על-ביתו איכה ישים את-עינו על קהלת אלהים :
 6 לא תלמיד חדש לכל ופל במפחו למשפט השטן :
 7 ולהיות לו עדות טובה מאשר מחוץ פן ופל
 8 לחרפה ולמוקש השטן : וכן המשרתים ישרים
 לא ממחליקי לשון לא סבאים ולא בצע בצע :
 9 ולהם סוד אמונה במדע טהור : ואלה יבתנו
 בראשונה ואחר-כך ישרתו בהיותם תמימים :
 11 וכמו-כן נשיהם ישרות לא שטנות גבונות נאמנות
 12 בכל : יהיו המשרתים בעלי אשה אחת ומשלו
 13 היטב בבניהם ובבתיהם : פי המטיבים לעבוד
 יקנו לנפשם מעלה טובה ובטחון גדול באמונה
 14 אשר בישוע המשיח : את-אלה כתבתי אליך
 טו ואחל לבוא אליך מהרה : ואם אתמהמה
 תדע את-אשר עליך ללכת בבית אלהים אשר
 היא קהלת אלהים חיים עמוד ויסוד האמת :
 ובגלוי .

א אל טמותי ג ד ה CAP. 3. 4. 5.

ובגלו גדול סוד וראת-אלהים בבשר נגלה אלהים 16
ברוח נצדק נראה למלאכים נקרא לגוים האמינו
בו בארץ נגלה אל הכבוד :

א ויהיה דבר דבר פי באחרית העתים ד א
יסורו אנשים מן האמונה והקשיו לרוחות
תעתעים ולמודי השדים : דברי קזבים בתנפה 2
ויהיו את-מדעם בקרול חם : ויצוו לבל 3
התחמו ולרחק מאכל אשר ברא אלהים להלקח
בתודה למאמינים וידעי אמר : פי כל-ברית 4
אלהים טובה ולא יפאס דבר אם בתודה
ילקח : פי נקדש בדבר אלהים ותפלה : בשמה ה 6
את-אלה לפני האחים משרת טוב תהיה לישוע
הפשיה תאמן בדברי אמונה ולקח טוב אשר
הלכת אחריו : ומאסת בהבל-זקנות ומחללים 7
ובראת-אלהים תלך : פי לכת הגו מועלת 8
מעט ויראת-אלהים מועלת לכל לה דבר החיים
האלה ואשר לבוא : נאמן הדבר ושוה לכל- 9
מקח : פי על-זאת עמלנו וחרפנו כי באל חיי
בטחנו המושיע לכל-אנשים ובמאד למאמינים :
את-אלה תגיד ותלמד : אל יבוז איש את- 11 12
בחרותיה רק הנה דמות למאמינים בדבר בלכת
באהבה ברוח באמונה בישר : שמור את- 13
המקרא את-הנחמה את-הלקח עד-באי : אל 14
תקל את-המתנה אשר בה אשר נתנה לה על-
פי נבואה בתשומת ידי הזקנים : לאלה חשב טו
הנה בהם למען יראה מהלכה לכל : התבונן 16
בה ובלקח בהם תשב כי בעשותה זאת תושיע
אתה ואת-שמעיה :

אל תנער בזקן פי אם-באב תנחמנו ה א
את-הנערים באחים : את-הזקנות באמות את- 2
הנערות

3 הנְעוֹת פִּאֲחִיּוֹת בְּכָל־יֶשֶׁר : כִּבְד אֶת־אֱלֹמְנוֹת
 4 אֲשֶׁר הִנֵּה אֱלֹמְנוֹת בְּאֶמֶת : וְכִי תִהְיֶה לְאֱלֹמְנָה
 בָּנִים אוֹ בָנִי בָנִים תִּלְמְדוּ בְּרִאשֹׁנָה בְּבִתְיָהֶם
 לִירְאָה אֶת־אֱלֹהִים וְלִשְׁלֹם שְׁלוֹמִים לְיֹולְדֵיהֶם
 ה כִּי זֶה טוֹב וְנִרְצָה לְפָנֵי אֱלֹהִים : וְהֵאֱלֹמְנָה
 בְּאֶמֶת וּבְדָד בְּטַחָה בְּאֱלֹהִים וְיִשְׁבֶּת בְּתַחֲנוֹת
 6 וְתַפְלוֹת לְלֵה נְיוֹם : וְהִמְעַנְנָה מֵתָה בְּתַיִּיהָ :
 7 8 וְאֶת־אֱלֹה תִגִּיד לְהַיּוֹתֶם תְּמִימִים : וְאֲשֶׁר לֹא
 יִרְאֶה לְאֲשֶׁר לוֹ וּבְמֵאֵד לְבַנְי־בֵיתוֹ כַּחַשׁ בְּאֱמוּנָה
 9 וְרַע מְסוֹרֵר : לֹא תִבְחַר אֱלֹמְנָה מְשֻׁשִׁים שָׁנָה
 י וְלִמְטָה אֲשֶׁר הִיתָה אִשֶׁת אִישׁ אֶחָד : הוֹעֲדָה
 לְמַעֲשִׂים טוֹבִים אִם נִדְלָה בָּנִים אִם אֶסְפָּה גֵרִים
 אִם רִחֲצָה רַגְלֵי הַקְּדוּשִׁים אִם סִעֲדָה לְמַצְרִיִּים
 11 אִם רִדְפָה אַחֲרֵי כָל־מַעֲשֵׂה טוֹב : בְּאֱלֹמְנוֹת
 הַנְּעוֹת תִּמְאֵס כִּי בְּזוֹתָן מְמֻשָּׁיִת תֵּאֱכָנָה לְהַתְחַתֵּן :
 12 13 וְלֵהֵן מְשַׁפֵּט בְּבָגְדוֹן בְּאֱמוּנָתוֹן הִרְאִשׁוּנָה : וְלִמְדוֹת
 עֲצֻלוֹת מְסַבְבוֹת בָּתִּים וְלֹא עֲצֻלוֹת לְבַדָּה כִּי גַם
 הוֹלְכוֹת־רַבִּיל וְעֹשׂוֹת דְּבָרֵי־אַחֲרִים מְדַבְּרוֹת אֶת־
 14 אֲשֶׁר לֹא לָהֶן : וְאֲבִיתִי לְהַתְחַתֵּן הַנְּעוֹת לְלִדַת
 בָּנִים לְנַהֵג אֶת־הַבַּיִת וְלֹא לְתַת סָבָה לְאִיֵּב לְחַרְף :
 16 טו כִּי אֶחָדוֹרַת פָּנֵי אַחֲרֵי הַשָּׁטָן : כִּי תִהְיִינָה
 אֱלֹמְנוֹת לְמֵאִמִּין אוֹ לְמֵאֱמֻנַת הַמָּה יִסְעִדוּ אֶתְהֵן
 וְלֹא תִכְבֵּד הַקְּהֵלָה לְמַעַן תִּסְעִד אֶת־הָאֱלֹמְנוֹת
 17 בְּאֶמֶת : וְחִשְׁבוּ הַזְּקֵנִים הַמְּשֻׁלִּים הַיֵּטִב לְכַבּוֹד
 18 מְשֻׁנָּה וּבְמֵאֵד הַעֲמִלִּים בְּדַבָּר וּבְלִקַח : כִּי
 הַכַּתוּב אָמַר לֹא תַחֲסֹם שׁוֹר בְּדִישׁוֹ וְהַפֶּעַל שָׁנָה
 19 לְשִׁכְרוֹ : לֹא תִקַּח שִׁטְנָה עַל־הַזְּקֵן מִלְּבַד בְּפָנֵי
 כ שָׁנִים אוֹ שְׁלֹשָׁה עֵדִים : אֶת־הַחֲטָאִים תוֹכִיחַ
 21 בְּפָנֵי כָל לְמַעַן יִירְאוּ גַם אַחֲרִים : וְאָעַד בְּפָנֵי
 אֱלֹהִים וְחֹשֶׁעַ הַמְּשֻׁיִת אֲדִנִּי וְהַמְּלֹאכִים הַבְּחִירִים
 לְשִׁמּוֹר

א אל טמותי הו CAP. 5. 6.

לשמור את-אלה בלי הכרת-פנים ולא תעשה
דבר במשוא-פנים : אל תשים ידך מהרה ²²
באיש ואל תתחבר לחטאי האחרים שמור את-
נפשך ישר : אל תשתה מים כי אם-מעט וכן תהי ²³
לך בעבור קבדתך וחלייתך הרבים : יש חטאי ²⁴
אנשים נודעים מקדם מקדמים למשפט ויש
מאחרים : וכמו-כן המעשים הטובים נודעים כה
מקדם ואשר להפך לא יוכלו להחבא :
כל-העבדים אשר תחת העול יחשבו ^א
את-אדניהם שנים לכל-כבוד לבל יגדף שם
אלהים ולקח : ואשר להם אדנים המאמינים ²
אל יבזו להם כי אחים הם אף יעבדו כי
נאמנים וידידים הם ומחנקי הטוב את-אדניהם
תלמד ותנחם : איש כי ילמד בדרך אחר ³
ולא יבוא לדברים הנקיים אשר מישוע המשיח
אדננו ולקח אשר ביראת אלהים : נפות הוא ⁴
ואין מבין כי אם-חלה בשאלות ומריבת הדברים
ומאלה קנאה מריבה גדופות ומחשבות רעות :
מתלקות אנשי משהיתי לב וחסרי האמת החשבים ה
קננו ליראת-אלהים סור מאשר באלה : ויראת ⁶
אלהים עם ניה קננו גדול הוא : כי לא הבאנו ⁷
דבר אל הארץ וגלויה כי לא נוכל להוציא
דבר : ובהיות לנו אכל וכסות דיינו : והחפצים ⁸
להעשיר ופלו למסה ולמוקש ותאות רבות נבלות
ורעות המטביעים את-האנשים בשחת ואברון :
כי שרש כל-רע אהבת-הכסף אשר אנשים י
בתקדם תעו מאמונה וידקרו את-נפשם בחבלים
רבים : ואתה איש האלהים ברת מאלה ורדוף ¹¹
צדקה ויראת-אלהים אמונה אהבה תקנה ענוה :
הלחם מלחמת אמונה הטובה אחוז בחיי עולמים ¹²
אשר

אֲשֶׁר נִקְרְאָתָּ אֵלֵיהֶם וְהוֹדִיָּת תּוֹדָה טוֹבָה בְּפָנַי
 13 עֲדִים רַבִּים : אֲנֹכִי מְצוּנָה לְפָנַי אֱלֹהִים הַמְתִּיחָה
 כֹּל וַיִּשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ אֲשֶׁר הָעֵד תּוֹדָה טוֹבָה לְפָנַי
 14 פְּנִטְיוֹס פְּלִטוֹס : לְשִׁמּוֹר אֶת־הַמְּצוּנָה תְּמִימָה
 טו בְּלִי מוֹם עַד־הַגְּלוּת אֲדַגְנֵנוּ יִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ : אֲשֶׁר
 בְּעֵתוֹ יִרְאֶה הַמְּבֹרָךְ הַגְּבוּר הָאֶחָד מְלֹךְ הַמַּלְכִּים
 16 וְאֲדוֹן הָאֲדָנִים : וּבֹו לְבַדּוֹ אִין־מְוֹת יֵשֵׁב בְּאוֹר
 אֲשֶׁר לֹא יוּכַל אִישׁ לְגַשֵּׁת אֵלָיו וְאִישׁ לֹא רָאָה
 וְלֹא יוּכַל לְרֹאאוֹ וְלוֹ כְבוֹד וּגְבוּרַת עוֹלָמִים אָמֵן :
 17 צוֹ אֶת־הַעֲשִׂירִים בְּעוֹלָם הַזֶּה לְכֹל יִתְגַּאוּ וּלְכֹל
 יִבְטְחוּ בְּעֵשֶׂר בְּאִין מְכוֹן כִּי אִם־בְּאֵל הַיְּהוָה
 18 לָנוּ אֶת־כֹּל לַעֲשֵׂר לְרוּחַ : לְהִטִּיב לְהַעֲשִׂיר
 19 בְּמַעֲשִׂים טוֹבִים נְדִיבִים וּמְפֹזְרִים : לְאַצֵּר לָהֶם
 יְסוֹד טוֹב לְעֵתִיד לְמַעַן יֵאֱחָזוּ בְּחַיֵּי עוֹלָמִים :
 כ שִׁמּוֹר טְמוֹתַי אֶת־הַמְּפָקֵד בְּיָדְךָ תְּדַל מִדְּבָרַי
 שְׂוֹא וְחַלְלִים וְתַהֲפֹכֹת תְּבִינָה לְשִׁקֵּר נִקְרְאָה
 21 כֵּן : אֲשֶׁר עָלֶיךָ הַגִּידוּ אֲנָשִׁים וַיִּתְּעוּ
 מְאַמוֹנָה חֵן עִמָּךְ
 אָמֵן :

הראשונה נכתבה אל טמותי מן לאדקי עיר ואם פרוגיא פקטינא :